

عنوان مقاله:

معماری بومی ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا محمدپورصحرایی - دانشجوی کارشناسی اشد دانشگاه آزاد چالوس

فرهاد خزائی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد چالوس

خلاصه مقاله:

در گذشته روح فرهنگ دارای ثبات بیشتر، بدون پویایی بود. تمایزهای قبیله ای، قومی، نژادی، فواصل، مرزهای عبور ناپذیر طبقاتی، وابستگی اقلیم، سرزمین، آیینها تأثیر خود را روی شکل و فضای معماری بر جا می گذاشت این ویژگی ها موجب پیدایش تفاوت های شکلی متمایزیدر الگوهای زندگی، فضاهای زیستی و ابنیه ی نیایشی، آیینی و حتی سکونتگاهها می شد ولی تحولات قرن حاضر موجب دگرگونی وتغییراتی در بین برخی جلوه های زندگی و فرهنگ جامعه شد. حرکت و روند معماری بومی از قرن 18 میلادی به صورتی جدیدمورد توجه علاقه مندان آن قرار گرفته و تاکنون نیز این علاقه و توجه ادامه داشته است. در طول این زماندهه 1960 از اهمیتی خاص برخوردار است. در این دوران مطالعات و تحقیقات معماری بومی با هدف و نگرشجدید صورت گرفت و دنبال شد. تا سال 1960، اکثر مطالعات انجام شده بر روی معماری بومی، بر مبنایعلاق شخصی و اهداف فردی معدود علاقه مندان آن انجام می شد. لیکن پس از سال 1960، در نتیجه رشدو گسترش معماری مدرن و ظاهر شدن کمبودهای آن و پدیدار گردیدن شک و تردیدهایی نسبت به این نوعمعماری، مطالعات مربوط به معماری بومی با دیدگاهی نو و نیاتی جدید و در سطحی وسیعتر به وسیلهمحققین معماری مورد توجه قرار گرفت. این نگرش نه تنها در کشورهای غربی بلکه متعاقب آن در کشورهایایدر حال توسعه و کشورهای اسلامی نیز بروز پیدا کرد. اثرات این موج به کشور ما ایران نیز رسید و پس از انقلاباسلامی با پدیدار شدن شرایط مساعدتر جامعه، با قوت و قدرت بیشتری پیگیری گردید. در این مقاله به معماریبومی ایران پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی. ایران.تارخچه معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505595>

